

Til § 9.

Da et betydeligt antal registrerede navnestempler tilhører personer, der ikke aktuelt driver selvstændig virksomhed, er det i paragraffens *stk. 1* præciseret, at statsguardeinens tilsyn kun omfatter registrerede navnestempeleindehavere, der udøver virksomhed med hensyn til fremstilling, import eller forhandling af arbejder af ædle metaller, hvortil kommer virksomheder, der sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

I forslaget til *stk. 2* er det videre præciseret, at statsguardeinen eller dennes fuldmægtig uhindret skal have adgang til de af tilsynet omfattede virksomheder og til at udtage prøver. Hensigten med denne præcisering er i forbindelse med straffebestemmelsen i forslagens § 15 at lette kontrolvirksomheden. Under administrationen af den gældende lov har man ikke ment, at straffehjemmelen i borgerlig straffelov, § 119, *stk. 2*, kan anvendes, når tilsynet nægtes adgang til en virksomhed.

Da fabrikanten i mange tilfælde først stempler sine arbejder af ædle metaller, umiddelbart før de i færdiggjort stand forlader virksomheden, foreslås det — fordi det er hensigtsmæssigt i kontrolmæssig henseende — at sidestille holdighedsstemplet arbejde af ædle metaller med ustemplede arbejder af sådanne metaller og ustemplede emner til sådanne, kombineret med en pligt for virksomheden til over for statsguardeinen eller dennes fuldmægtig skriftligt at angive, med hvilken holdighed det færdige arbejde agtes stemplet. Det forudsættes dog, at tilsynet af bevismæssige grunde fortrinvis søger at udtage prøver af holdighedsstemplede arbejder, men straffebestemmelsen i forslagens § 15 omfatter også ustemplede arbejder og emner af mindre holdighed end angivet.

I *stk. 3* er det fastsat, at hvis holdigheden af et arbejde af ædle metaller er mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplet, skal stemplet slettes. Herved ophæves den hidtidige bestemmelse i lovens § 9, *stk. 2*, hvorefter virksomhederne har en margin på 2 ‰ (det såkaldte „remedium“) for fejl ved legeringer, der konstateres efter, at stemplingen af det pågældende arbejde har fundet sted. Ophævelsen af denne bestemmelse, hvis indhold i øvrigt dårligt harmonerer med lovens § 2 og § 8, vil på dette punkt bringe den danske lovgivning på linje med det foreliggende udkast til en EFTA-konvention.

I øvrigt foreslås som ny bestemmelse, at statsguardeinen kan påbyde, at arbejder af ædle metaller, hvis holdighed efter udtagne prøver at dømmes formodes at være mindre end angivet i holdighedsstemplet, tilbagekaldes fra handelen.

Til § 10.

Den bestående adgang for statsguardeinen til i butiks- og lagerlokaler at efterse beholdninger af arbejder af ædle metaller m. v. hos forhandlere, der ikke er undergivet tilsyn i medfør af lovens § 9, for at kontrollere, at arbejderne er forsynet med holdigheds- og navnestempler, foreslås udvidet til at omfatte prøveudtagning i tilfælde, hvor det af kontrolhensyn skønnes nødvendigt. Det kan således f.eks. være hensigtsmæssigt, at statsguardeinen har mulighed for i guldsmedebutikker at kontrollere holdigheden af mangelfuldt stemplede varer, eller om en fabrikant har efterkommet et påbud efter lovforslagens § 9, *stk. 3*, om at tilbagekalde formodet underholdige varer. Andre situationer, hvor hensynet til kontrollens effektivitet nødvendiggør prøveudtagning, kan forekomme, men for ikke at belaste de forretningsdrivende unødigt, bør udtagning af prøver i detailhandelen være en undtagelse.

Til § 11.

Paragraffen omhandler finansieringsordningen for statsguardeinens virksomhed, hvis udgifter fortsat foreslås dækket af erhvervet. Ligesom under den gældende lov vil en del af udgifterne blive dækket ved de afgifter, der opkræves af statsguardeinen for arbejder af ædle metaller m.v., der indsendes til undersøgelse og stempning, jfr. lovforslagets § 13. Med hensyn til den resterende — og langt den betydeligste — del af udgiftsdækningen tilvejebringes denne efter de gældende bestemmelser gennem afgifter for prøveudtagninger foretaget hos virksomhederne i et antal, der står i forhold til disses metalforbrug, og i mindre omfang gennem afgifter betalt for supplerende prøver udtaget hos virksomheder, hvor underholdighed er konstateret.

En ordning, hvorefter det hos den enkelte virksomhed udtagne antal holdighedsprøver afgøres efter virksomhedens størrelse og ikke ud fra en vurdering af, i hvilket omfang der på grundlag af statsguardeinens kendskab til virksomhederne af kontrolmæssige grunde er behov for udtagelse af prøver, er ikke et tilfredsstillende kriterium for et tilsyn, hvis opgave er at begrænse underholdigheden hos guldsmedefagets udøvere mest muligt. Det er derfor foreslået, at loven ændres på dette punkt, således at det vel kan pålægges virksomhederne at afholde omkostningerne ved statsguardeinens virksomhed i forhold til deres størrelse, men således at statsguardeinen stilles frit med hensyn til, hvorledes han ud fra sin erfaring om kvaliteten af de arbejder af ædle metaller, der præsteres af de forskellige virksomheder, foretager stikprøve-